

for mig saaledes, at der kun kan være Tale om Statstilskud ved Spørgsmaalet om Alderdomsforsørgelse, Sygekasser og Assurance mod Ulykkestilfælde, men naar der er Tale om det her foreliggende Spørgsmaal, forekommer det mig, at det er et Spørgsmaal, der efter den Udvikling, vi have, naturlig maa begrænses til Kommunerne selv. Det vil ogsaa stille sig saaledes, at naar Kommunerne have hele Byrden selv, vil en Kasse som den, her er Tale om, blive behandlet med langt mere Omsø og Besindighed, end man har Sikkerhed for, at Tilfældet vil blive, naar man har Udsigt til at faae en stor Del eller i det Mindste Halvdelen af, hvad der anvendes, erstattet af Statskassen. — Med Hensyn til § 8 om Anvendelse af Kvindehjælp skal jeg bemærke, at den har min fulde Sympathi. Jeg anser det for et Punkt, der ikke paa nogen Maade vil være til Skade for denne Lovs Gjennemførelse. Jeg anser just Kvinden for velstillet til paa et Omraade som dette at være den rette Bærer og Støtte for det, der kan komme for. Just derfor holder jeg imidlertid paa, at der skal være tilveiebragt et saadant Forhold, at de, der bestyre de Fattiges Kasse, skulle føle, at de have et Ansvar overfor deres egen Kommune, derved at Byrden hviler paa Kommunen. Kommer man saa til den Erkjendelse, at man er gaaet for vidt i et Aar, vil Kommunalbestyrelsen eller Sogneraadet have det i sin Magt at lempe det til næste Aar, men har man Statskassen bagved, ville Alle de, der have Interesse af at arbejde i en Retning som den foreliggende, være mere fristede og mere villige til at yde Hjælp, end det maasse vil være absolut nødvendigt og ved mange Veiligheder tilraadeligt. Jeg kan derfor kun anbefale, at de Herrer, der have indbragt Loven, ikke holde for stærkt paa Bestemmelsen om Statstilskud, men lade den falde for at faae Loven gennemført. Det staar for mig, at naar det skulde vise sig ønskeligt og nødvendigt for at støtte Sagen at faae Statstilskud, vil man, naar man har faaet de andre Love gennemførte, ogsaa nok kunne faae Statstilskud indført paa dette Omraade.

Gallier: Jeg skal tillade mig at nedlægge Indstælse mod den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (H. Jensen) under Galleriets Tilslutning søgte at gøre mig latterlig. Jeg finder ikke, at mine Ord i nogen Maade gav Anledning dertil. Jeg udtalte min Overbevisning saa godt, jeg var i Stand dertil. Jeg fastholder i alle Maader, at den nuværende Tids Krav ere et saadant Frem-

skridt i Forhold til Fortidens Nød og Glendighed, at det maa siges at være et ganske betydeligt Fremskridt i og for sig. Selv om vel langtfra al Nød og Glendighed er udslettet af Verden — det vil selvfølgelig aldrig ske — staar dog hele den moderne Udvikling i denne Henseende som et lysende Fremskridt. Hvad angaar det, at Folk ikke ville arbejde, skal jeg ligeledes fastholde, at det er Noget i det nuværende Samfund, der er ganske nyt. Ja, det er saa nyt, at vi ikke have et dansk Udtryk derfor, men have været nødsagede til at bruge et engelsk Udtryk i saa Henseende. Jeg har ikke sagt, at alle Mennesker kunne faae Arbejde. Jeg skal dog tillade mig at udtale mig ud af min egen Erfaring derom. Jeg har selv i en Aar-række staaet i Spidsen for et Selskab, som anvender for største Delen jævne legemlige Arbeidere, som udføre et jævnt legemligt Arbejde, og udbetaler om Aaret omtrent 100,000 Kroner i Arbejds løn. Jeg skal bemærke, at i Løbet af den halve Snes Aar, hvori vi have arbejdet, har det været saare vanskeligt at faae saadanne Folk, som vilde gjøre deres Arbejde trofast, redelig og ordentlig. Det har ganske sikkert været en let Sag at faae altsens daarlige Personer, som man har været nødsaget til at sende bort igen, men det er en helt anden Ting. Jeg skal tillade mig at hævde, at i det store Hele vil der meget vel kunne faaes Arbejde af Folk, som ere villige og i Stand til at gjøre et ordentligt Arbejde. Jeg skal med Hensyn til mine Udtalelser angaaende det folkelige Selvstyre og specielt under Henvisning til, hvad det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds (R. Nielsen) udtalte, hævde, at det var netop den kommunale Frihed, jeg talte om, og de Herrer tage meget fejl, hvis De tro, at jeg ikke paa min Vis sætter lige saa megen Pris paa Friheden som de Herrer paa deres Vis. De kunne have deres Anskuelse om Frihed, og vi kunne have vor; men den ene kan maasse være lige saa god som den anden — (Afbrydelse) — ja det er en Smagsag — og jeg skal udtale for mit Vedkommende, at den kommunale Frihed, vi have her i Aabenhavn, sætter jeg i allerhøieste Grad Pris paa. Jeg ønsker ikke at faae den forulempet gennem Tilskud fra Statskassen med Hensyn til de Opgaver, som det er Kommunerne egen Sag at løse, og som det er Kommunerne egen Sag at staffe Pengene til. Jeg skal overfor det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Meergaard) bemærke, at saafremt det i Birkeligheden skulde stille sig saaledes, at visse Kommuner, altsaa navnlig maasse Landkommunerne, være